

PARTIDUL TOTUL PENTRU ȚARĂ

ÎNDREPTARUL FRĂȚIILOR DE CRUCE

MAIU 1935

'Mișcarea legionară înainte de a fi o mișcare politică, teoretică, financiară, economică, etc., de formule, este o ȘCOALĂ SPIRITUALĂ, în care dacă VA INTRA UN OM, la celălalt capăt va trebui să iasă UN EROU'.

CAPITOLUL I

Cuvânt de introducere, mic istoric

1. *Cuvânt de introducere.*

Legionarismul este o adâncă școală de formare a caracterelor. Omul legionar, este omul care să-și cunoască misiunea către care năzuie, identificându-se cu legea jertfei pentru neam; continuu activ, continuu înrolat în lupta vieții, gata să-i înfrângă obstacolele.

Tipul legionarului simte trăirea intensă a *vieții curate*.

Nu individualist, nu egoist.

Comuniune cu gânduri bune, slujitorii aceluiși ideal, pentru victoria căruia se leagă să lupte până la capătul vieții lor.

Și generații după generații se vor perpetua, adăugându-se de la același izvor de viață, încălzindu-se la flacăra aceleiași școli a: *legionarismului*.

Dar nu oricine va putea absolvi această școală, căci, firesc este, că, după cum constituțiile fizice cu anumite debilități nu pot ieși din această stare, oricâte medicamente și îngrijiri li s-ar da, deasemeni indivizii cu anumite debilități sufletești, nu se pot vindeca oricâtă școală s-ar face cu ei.

***

Pentru a primi cu adevărat botezul legionarismului, este necesară o *prealabilă pregătire*, că și pocăință înaintea sfintei împărtășanii. Trebuie sfințenie sufletească.

Mai ușor deci vor primi acest botez elementele pregătite de tinere, înainte de a cădea în mrejele păcatului negru. Sufletele tinere, ca și trupurile fragede se mlădiază mai ușor.

Iată pentru ce, deci, în toate țările lumii, ochii celor cu grijă de viitorul neamului lor, se îndreaptă către generațiile tinere. Credințele cu cari se hrănește tinereuții astăzi, vor călăuzi și pe conducătorii de mâine.

În mișcarea legionară, rolul de pregătire al sufletelor pentru primirea *duhului legionar*, îl au "Frățiile de cruce", organizații de școlari, denumire care, după cum vom vedea mai departe, nu a fost dată la voia

întâmplării, ci cu o adâncă și dreaptă judecată.

***

Cu primul an de școală secundară, de la vârsta de 12 ani, copilul iese, mai mult sau mai puțin de sub aripa protegiuitoare a părinților.

O bună parte părăsesc pe adevărații dragi îndrumători: părinții și frații de care-i leagă sângele și nu se mai întâlnește cu ei decât în scurtul timp al vacanțelor, iar majoritatea a timpului o petrec cine știe unde, printre străini, la gazdele de periferie, sau la căminurile întâmplătoare.

Acolo sunt supuși influenței tuturor pornirilor, după felul societății în sferele căreia soarta i-a aruncat.

Și este vârsta la care copilul își face cu adevărat educația pentru toată viața lui. De modul cum tânărul primește educația la această vârstă depinde felul societății de mâine.

Vor crește copiii în spiritul egoismului, așisderea va fi societatea de mâine - pornită pe drumul pierzării - fără coeziunea elementelor din care se compune. Dar nu societatea, ci neamul acela se prăbușește, fiind stăpânit de *duhul trădării și al lașității*: duh impregnat în structura fiecărui individ, crescut la umbra unei astfel de școli.

Și iarăș, dacă vor crește copiii în spiritul *înfrățirii* în jurul unui scop măreț și comun - al unui ideal, care să fie idealul neamului lor - societatea de mâine reprezentată prin ei, așisderea va fi, iar nația întreagă, fiind stăpânită de duhul eroismului pe toate tărâmurile, va fi încoronată cu lauri de glorie.

Aruncând o privire în viața școlărească de azi, ca și în cea de ieri, nu este greu să se constate falsitatea educației în care sunt crescuți copiii. Superficialismul domnește pretutindeni.

Apoi, ori li se dă copiilor o viață de prea multă libertate, pedagogia celor dezinteresați, ori li se îngrădește viața de tot, prin uciderea oricărui spirit de inițiativă a individului.

Din punct de vedere intelectual, școlarului i se îmbuibă creierul cu abstracțiuni din cari nu mai reține nimic până la absolvire; adevărata educație sufletească, ori nu există, ori i se dă directive cu rezultate dezastruoase. În fine educația fizică este diformată datorită programelor analitice cât și concepției celor cari le aplică.

Cum va fi societatea formată din elementele născute dintr-o astfel de școală ne putem imagina, având prototipul în persoana "politicianismului" cârmuitor de astăzi.

Ce se va întâmplă cu nația stăpânită de astfel de oameni, iarăși ne putem imagina, văzând degenerarea și alunecarea spre prăbușire a nației românești.

Iată constatarea.

Dar iată și cauza:

Conducătorii de azi, sunt școlarii de ieri. Dacă pe când erau școlari, nimeni nu a căutat să le sădească în

inimi dragoste nețărmită și spirit de sacrificiu pentru neam și țară - și lipsindu-le, ca urmare, elementul făuritor de acțiuni nemuritoare: elanul - sunt explicabile cele ce în vremea noastră se întâmplă. Ei sunt produsul educației în care individul a făcut școala egoismului și materialismului sfărâmat de neamuri.

Pentru a ieși din această stare de evident pericol pentru neamul nostru, *trebuia* să se găsească o îndreptare. Și această îndreptare vine, cum am arătat dela început, prin noua școală de viață a legionarismului, începută din fragedă copilărie în școala Frăției de cruce.

***

Am spus că denumirea de "Frăție de cruce", nu a fost luată la voia întâmplării, ci cu o adâncă și dreaptă judecată.

Această noțiune o întâlnim în Biserica ortodoxă, unde copiii botezați în aceeași apă se numesc toată viața lor: "frați de cruce", și ei se numesc și își zic chiar, "frate". Dar această înfrățire, o întâlnim în istoria și legendele strămoșilor noștri, cu înțelesuri mai adânci și cu sens mai apropiat de școala ce vrem să creiem.

Doi sau mai mulți români, a căror inimi băteau la fel, se legau frați între ei și, spre deosebire de frații de sânge, inimile lor legându-se pentru scopuri înălțătoare întru realizarea cărora invocau puterea sacrificiului, și cum crucea este simbolul sacrificiului, ei se numeau "frați de cruce". Așa au fost haiducii vremurilor noastre de restriște, a căror luptă era pornită contra fărădelegilor din țară și cari se legau între ei să lupte până la ultima picătură de sânge incrustându-și în semn de ținere a legământului de "frate de cruce", semnul crucii în carne.

La fel și astăzi, la baza noii școli de viață eroică stă puterea sacrificiului și a frățietății, a comuniunii de gânduri frumoase și mari. Inimi fragede cari bat la fel se leagă în frăție, se încheagă și formează un singur tot, un singur manunchiu: "Frăția de cruce".

Trăind împreună la aceeași școală, poate la aceeași gazdă, la același cămin, mâncând aceeași masă, dormind în aceeași cameră, ei își cunosc unui altuia gândurile, se întrețin, se înțeleg, se ajută frățește și cresc împreună, adăpați din fântână acelorași daruri, darurile duhului nou al vremii, darurile frăției de sacrificiu pentru neamul lor, darurile Frăției de cruce.

2. Mic istoric.

Pentru realizarea României legionare, Căpitanul și-a dat seama dintr-un început că va fi necesară o luptă dâră și că această luptă nu va putea duce la victorie deplină decât în clipă când elementele ei combatante se vor fi identificat cu spiritul nou legionar, prin *creșterea tineretului în acest spirit*.

Drept urmare, încă din închisoarea Văcărești 1923, Căpitanul concepu sistemul de organizare a tineretului școlar în "Frățiile de cruce".

1923-1924. Acolo, în închisoare făcu cel dintâi statut al Frățiilor de cruce, iar după eliberare, în vara anului 1924 se înființează primele Frății de cruce în Iași și alte orașe din Moldova, a căror elemente cunosc de la început munca grea a cărămizilor de la Ungheni, sau a grădinaritului din dealul Iașilor, cu tot concertul suferințelor de pe urma călăului Manciu.(*)

1924-1925. Din cauza nestabilității însă, a suferințelor, a închiderii inițiatorilor și conducătorilor, Frățiile de cruce nu-și continuă organizarea, decât în iarna lui 1925 când, în ziua de 25 Februarie se dă următoarea circulară.

"Către F.D.C.

Fraților,

Hotărându-se reorganizarea comitetului central al Frățiilor de cruce și totodată organizarea activității F.D.C. care în ultimul timp au fost lăsate întrucâtva în părăsire din cauza întemnițării acelor care le conduceau, rog alcătuiți un raport urgent și complet al activității dezvoltate până acum, a felul organizării, al fondării, și tuturor chestiunilor ivite.

După primirea acestui raport veți primi răspunsul nostru conținând instrucțiunile necesare activității viitoare.

Cerând binecuvântarea Domnului pentru drumul pe care pornim din nou, vă dorim fraților sănătate sufletească și trupească."

(ss) Ion I. Moța

Instrucțiuni noi de organizare se trimit în toate orașele unde se cereau.

În urma acestor dispoziții, se reorganizează Frății de cruce la: Focșani, Galați, Bacău, Vaslui, Buzău și alte orașe din Ardeal: Orăștie, Deva, Cluj, Sibiu etc.

Martie 1925. Fiind procesul Căpitanului la Focșani, Frățiile de cruce își fac un punct de onoare în a conduce acțiunea de pregătire a opiniei publice. Împrejurimile îndepărtate ale Focșanilor sunt împărțite minuțios pe sectoare, dându-se câte unul din aceste sectoare Frățiilor de cruce din Bacău. Tecuci, Focșani. În limitele sectorului său fiecare Frăție de cruce era responsabilă de această pregătire a opiniei publice care trebuia să se facă prin: viu grai, scrisori, cărți, fotografii, etc.

1926-1927 Declinul. Un declin al Frățiilor de cruce este în anul 1926 și începutul lui 1927 când d. Moța plecând în străinătate lasă conducerea Frățiilor de cruce din Muntenia și Moldova studentului Urziceanu care nu mai depune niciun interes în organizare. Multe Frății se destramă din cauza crizei în care se află întreagă mișcare națională.

1928-1929 Marșul de la Câmpu-Lung. Schimbându-se Comandamentul, Frățiile se reorganizează, iar în vara lui 1929 când Căpitanul face primul marș în Munții Campulungului moldovenesc, majoritatea însoțitorilor sunt frați de cruce.

A doua serie de săcușoare se dă acum aproape exclusiv fraților de cruce.

Și pe măsură ce timpul trece, crește numărul Frățiilor de cruce.

1930. Marșul din Basarabia. Cea dintâi expediție legionară, la care, printr-un manifest al Căpitanului este chemat "tot tineretul românesc, pentru a face Gardă de fer împotriva celor ce vor să nimicească această țară."

20 Iulie, ziua sortită trecerii Prutului prin cele 7 puncte, este așteptarea cea mare, intrată în sângele fiecărui frate de cruce. Ceas de ceas numărat - zi de zi- își pregătesc echipamentul de marș; iar când după zeci de kilometri de drum parcurs în cântec, pe jos, aflară de interzicerea marșului, nu au avut răbdare să se întoarcă înapoi, până nu făcură și ei câteva demonstrații în preajma Prutului împreună cu legionarii.

Ianuarie 1931. Atentatul Dumitrescu - el însuși elev al Liceului "Internat" din Iași - provoacă, odată cu prima dizolvare și arestările, și cea dintâi prigoană împotriva elementelor din Frățiile de cruce.

Este timpul pârilor, cercetărilor, eliminărilor. Numai Galațiul numără 101 eliminări din școală. Unii în absolută necunoștință de cauză (la Iași, unde negăsind nici-o probă scrisă de existența Frăției, se elimină elevi cari făceau parte din cluburi pur sportive).

Frățiile de cruce însă nu se clatină, ba din contră, la cea dintâi ocazie primesc cu seninătate orice pedeapsă în locul renunțării la credințele lor. După trecerea furtunii, Frățiile de cruce se văd sporite ca număr, purificate și oțelite.

Iunie 1931. În diversele lupte purtate, F.D.C. fac serviciul de legătură între legionari și comandament.

Eficiența se va vedea mai târziu la Neamț și la Tutova, apoi la toate campaniile ce urmează, când Frățiile de cruce trimit elementele de primă linie.

1932-1933. Numărul Frățiilor de cruce ajunge la aproape 40 pe toată țară.

Vișani - Casa verde. Animați de spiritul nou de muncă, frații de cruce pornesc din cele mai îndepărtate colțuri oriunde sunt chemați. Așa au venit pe jos la digul de la Visani unde înfruntă masacrul împreună cu legionarii; așa au venit pe șantierul dela Casa verde, unde se întâlnesc cu profesorii lor și în imn de înfrățire muncesc cot la cot cu ultimul țăran sau muncitor din fabrică.

1933-1934. Prigoana. De dată această unii dintre frații de cruce - mai fericiți - fac și botezul închisorilor oțeluitoare. Cinste lor.

Iulie 1934. Trădarea. Așa a fost să fie. Mișcarea legionară - asemeni mișcărilor epocale - trebuia să cunoască tot calvarul suferințelor în drumul spre victoria cea mare. În timp ce miile de legionari, închinați luptei pentru totdeauna, primeau senini orice jertfă cerută pentru mântuirea țării lor cu credința cea mai caldă în sinceritatea tuturor camarazilor de luptă, unul dintre ei, pătruns de duhul satanei, săvârșeste cea mai murdară trădare.

Făcând jocul dușmanilor neamului românesc, dușmani cărora le eșuaseră orice încercare de distrugere a mișcării legionare prin lovituri directe, căzu în cursa orgoliului propriu și a arginților lui Iuda.

Se face unealta dușmanului și când toți legionarii munceau pe șantier, el, vrând să tragă în cursă și pe alți legionari pentru a produce "ruptură" după cum convenise cu cumpărătorii săi, urzește cel mai infam complot, de suprimare însuși a Căpitanului, Omul în care crde un întreg Neam. Dar, dacă multe mișcări din lume și-au găsit sfârșitul în săgetarea veninoasă a trădării, mișcarea legionară soarbe și acest pahar, ieșind mai călită, purificată.

Frățiile de cruce, în inima cărora sfârâise fierul roș la auzul îngrozitoare vești că tocmai cel ce era conducătorul lor în acel timp, săvârșise infamia, își fac iarăși un punct de onoare: trădătorul, a cărui nume îmi repugnă să-l mai scriu, este descoperit la timp și țintuit pentru totdeauna la stâlp.

10 Noiembrie 1934. Se începe reorganizarea Frățiilor de cruce, pe baza noilor directive.

Astăzi, când numărul legionarilor combatanți a crescut, majoritatea din ei fiind absolvenți ai Frățiilor de cruce, rolul elementelor actuale din Frații rămâne tot acela de pură educație, de pregătire în vederea primirii botezului legionar.

CAPITOLUL II

Organizarea "Frățiilor de cruce"

Principiul care stă la baza unei Frății de cruce este acel al prieteniei, al dragostei, al frățietății elementelor componente, fără de care nu se poate concepe alcătuirea unei Frății de cruce. O prietenie este verificată de timp; de aceea, mai înainte de constituirea unei Frății de cruce propriu zisă, se alcătuiește un așa zis "mănunchiu de prieteni".

1. Mănunchiul de prieteni.

Unul ia inițiativa organizării unei Frații de cruce; el are mai mulți colegi din aceeași școală cărora le destăinuiește gândul sau. Dacă au căzut de acord, se întrunesc și formează un "Mănunchiu de prieteni".

În cadrul acestui "Mănunchiu" țin "consfătuiri" săptămânale, despre care voi trata în alt capitol mai pe larg, aici precizând numai că întâlnirile mănunchiului urmăresc, *verificarea prieteniei și pregătirea* pentru a intra în Frăția de cruce.

Această stare de pregătire durează *cel puțin 3 luni de zile* după care, dacă sunt minimum 7 elemente vrednice (maximum fiind 30) se organizează Frăția de cruce, mănunchiul rămânând și mai departe pentru elementele noi care trebuie să-și facă stagiul de 3 luni pentru a intra în Frăția de cruce.

Mănunchiul de prieteni ia ființă și numai cu 2 școlari pentru că apoi numărul lor să fie nelimitat.

În cadrul mănunchiului, școlarii vor face marșuri în județul lor, strigând folclor și însemnări tradiționale; vor face marșuri la locurile unde s-au dat bătălii sau la mormintele eroilor căzuți pe câmpurile de bătaie, strigând de pe malul tranșeelor sau din preajma mormintelor, "pelinul" despre care voi vorbi mai

departe. De asemeni vor da șezători culturale etc, făcând într-un cuvânt toate preparațiunile pentru a fi gata să între în Frăția de cruce.

2. Frăția de cruce.

Când sunt cel puțin 7 școlari vrednici, care să-și fi făcut stagiul de 3 luni, ia ființă formal o Frăție de cruce. Într-o zi în care s-a ținut post negru, la ora 4 după masă, se adună toți într-o camera pentru a depune "legământul".

Aceasta este ziua cea mai scumpă a fratelui de cruce. Tot ce se face în timpul acelor 3 luni de zile în vederea acestei zile se face. Este ziua care trebuie să o aștepte cu cea mai mare nerăbdare fiecare, fiind, ca și ziua trecerii sale din Frăția de cruce în rândul legionarilor, cel mai mare moment din viața sa.

Poartă haine de sărbătoare.

La legământ este obligat să ia parte și șeful de grup. Cum se ia legământul? După ce au intonat cântecul *Frățiilor de cruce*, șeful de grup citește numele celor ce vor deveni frați de cruce, începând cu șeful Frăției, iar restul în ordine alfabetică.

Aceștia, pe măsură ce sunt strigați, fac front.

Apoi șeful de grup la un pas în fața lor, chiamă pe primul pe nume. Acesta răspunde: "prezent" și pășind în fața șefului de grup salută și răspunde la următoarele 7 întrebări pe care le pune șeful de grup:

Întrebarea 1: Care este datoria ta cea mai de seamă?

Răspuns: Datoria mea cea mai adânc simțită de mine este să iubesc cu toată ființa neamul meu românesc.

Întrebarea II: Ce este dreptul tău cel mai sfânt către Neamul românesc?

Răspuns: Dreptul meu cel mai sfânt către Neamul românesc, este să muncesc și să mă jertfesc pentru el.

Întrebarea III: Crezi în Căpitanul nostru?

Răspuns: Cred în Căpitanul nostru, îl iubesc și îl voi urma până la moarte.

Întrebarea IV: Crezi în victoria legionară?

Răspuns: Cred în victoria legionară cum cred în steaua Neamului meu și în lumina soarelui.

Întrebarea V: Te legi frate de cruce, împărțându-te cu duhul eroilor ..... (localitatea din județul unde s-au dat lupte) și a legionarilor căzuți în luptă?

Răspuns: Mă leg frate de cruce, împărțându-mă cu duhul eroilor de la ..... și cu duhul legionarilor căzuți în luptă.

Întrebarea VI: Iubești comandantii și pe ceilalți frați de cruce?

Răspuns: Îmi iubesc comandanții și pe ceilalți frați de cruce.

Întrebarea VII: Care este ultima ta dorință?

Răspuns: Ultima mea dorință este să devin legionar.

După luarea acestui legământ, se înmânează fiecăruia câte o crenguță de pelin cules de pe malul tranșeelor unde s-au dat bătălii sau de pe lângă mormintele eroilor căzuți în război sau a legionarilor căzuți în lupte.

Acest pelin, simbolizând bărbăția, îl va purta fratele de cruce tot timpul la cingătoare, învelit în pânză tricoloră.

Totul se comsemnează într-un proces-verbal pe care îl vor semna toți cei care vor lua parte la această ședință festivă.

Frăția de cruce se consideră constituită formal din acest timp, dându-i-se *un nume*, de preferință numele școlii sau al unui erou local.

Ființarea definitivă, însă, nu se consideră decât în urma aprobării sale de la centru, aprobare ce se dă pe baza raportului făcut în acest sens cu anexa unei copii de pe procesul-verbal de constituire a Frăției de cruce, arătându-se data intrării fiecăruia în "mănunchiul de prieteni" și "lucrarea" cât și "critica" susținută de fiecare în "consfăturile" mănunchiului.

N.B. Frăția de cruce este un corp de elită, din care se vor recruta conducătorii de mâine. Deci foarte mare grijă în selecționare.

Mănunchiul de prieteni este grupare de masă, unde pot intra toți cu mai multă ușurință, căci de acolo nu poate nimeni să se strecoare în Legiune, înainte de a fi trecut prin Frăția de cruce, și deci înainte de a fi fost supus selecționării.

3. Frățiorii de cruce.

Pentru elevii din școlile inferioare (12-16 ani) sunt așa numiții frățiori de cruce, din cadrele cărora se poate trece în Frăția de cruce cu aceleași formalități ca și din mănunchiu.

La școlile unde nu există și curs superior, spre ex, școlile inferioare de meserii, stagiul ca frățior de cruce, este terminat când școlarul a împlinit 16 ani, după care timp dacă sunt în număr suficient, pot forma și ei o Frăție de cruce la școala lor.

La rândul lor Frățiorii de cruce, dacă numărul aderenților este prea mare, se pot împărți pe secții: noi și înaintați.

Despre serviciile Frăției de cruce

A) Serviciul de recturare a noilor membri:

Acest serviciu este creat imediat după constituirea Frăției de cruce;

Recrutarea se face prin mănunchiul de prieteni, cu conducerea căruia se desemnează unul dintre cei mai

destoinici frați de cruce;

Vărsarea elementelor din manunchiu în Frăție se face pe baza de absolvire a mănunchiului, cât și în limita locurilor în Frăția de cruce.

B) Serviciul secretariatului și corespondenței:

Cu acesta se ocupă un frate de cruce care va ține registrul de procesele verbale și "rezumatele" ședințelor F.D.C. Face legătura între cele 7 Frații din grup, ca și între șeful F.D.C și șeful de grup. El este deci și curierul Frăției de cruce.

C) Serviciul casei:

Ține un "registru de casă" pentru toate manipulările de bani. Încasează cotizațiile săptămânale sau alte sume de bani, pe care le trece în registru în fața celui care plătește.

D) Serviciul de bibliotecă, infirmerie și magazine.

Fratele de cruce însărcinat cu acest serviciu va ține "inventar" pentru toate lucrurile avute în primire.

Va griji de bibliotecă, va păstra toate lucrurile Frăției (cort, pansamente, tinctură de iod și alte medicamente necesare în marș, etc.)

Fiecare Frăție de cruce este obligată a plăti o cotizație de 10 lei pe lună către comandamentul F.D.C. prin șeful de grup.

4. Grupul de 7 Frații.

Frațiile de cruce se organizează pe școală; câte una la fiecare școală. Acestea la rândul lor sunt grupate câte 7 și formează un "grup de 7 Frații" pus sub comanda unui legionar, de preferință student, provenit din Frăție de cruce și designat de către Șeful Frațiilor de cruce.

El poartă titlul de "șef de grup".

Legătura între cele 7 Frații de cruce din grup o face șeful grupului stabilind un ciclu pe baza căruia fiecare șef de Frăție va avea grijă în ședință să trimită un delegat care să asiste la ședințele fiecărei din cele 7 Frații de cruce ale grupului.

Grupul de 7 va purta un număr de ordine dat de către șeful Frațiilor.

5. Conducerea centrală.

Șeful Frațiilor de cruce din întreaga țară este numit de către Căpitan.

De aici pornesc toate dispozițiile de conduită și organizare F.D.C.

După nevoie se va crea și la Centrul servicii de informații, secretariat, casă, etc.

CAPITOLUL III

Despre frații de cruce

Elementele care compun Frățiile de cruce se numesc: "Frați de cruce".

Vârsta la care cineva poate să devină frate de cruce este între 16-21 ani.

Numărul fraților de cruce într-o Frăție este limitat între 7-30 (spre deosebire de manunchiu, unde numărul poate fi nelimitat).

Semn distinctiv.

Un frate de cruce este considerat intrat în Frăție din momentul depunerii legământului.

El va purta ca semn distinctiv: o cruce cusută pe fir de pânză de mătase verde; mărimea pânzei 10/10 cm.

Acest semn îl va pune în piept, în partea stângă, prins cu bolduri, numai în ședințe și oriunde sunt numai frați de cruce; iar când vor fi alte vremuri mai bune îl va purta întotdeauna.

În anul al II-lea de activitate în sânul Frăției de cruce va purta 2 cruci cusute pe pânză de aceeași mărime; în anul al 3-lea 3 cruci; în anul al 4-lea va avea de 2 ori câte trei, astfel:

[+++]

[+++]

Și în anul al 5-lea va avea de 3 ori câte 3 cruci, astfel:

[+++]

[+++]

[+++]

După aceste semne distinctive cari se conferă în ședință de către șeful Frăției de cruce, la sfârșitul fiecărui an școlar, în sânul Frăției există o ierarhie -frățească- înțelegându-se totdeauna că cel vechiu să aibă ultimul cuvânt.

Din datoriile fraților de cruce

1. Să fie model de purtare în școală și societate; bun camarad, loial, cinstit, nefugând de greutate, ajutând pe cel în nevoie, răspândind împrejurul lui o atmosferă de încredere și multă, foarte multă iubire.
2. Fiecare frate de cruce trebuie să lucreze asidu nu numai cât este în sânul Frăției, ci și dincolo de Frăție.

Fiecare să se gândească tot timpul cum ar putea să fie mai util Frăției și prin aceasta Legiunii și țării, cei care dau pe la ședințe numai din când în când, nu pot fi considerați ca făcând parte din Frăția de cruce.

Apoi trebuie să-și îndeplinească cu sfințenie datoriile de creștin, român și școlar, datorii despre care voi vorbi mai pe larg în alt capitol.

3. Fiecare frate de cruce va plăti o cotizație de 1 leu pe săptămâna, (dar absolut la săptămâna, nu odată "ca să scape"). Trebuie să știe fiecare că la ședința viitoare are de dat contribuția sa, cât de mică.

4. Fiecare frate de cruce va ține cel puțin 3 lucrări pe an în cadrul ședințelor, lucrări fixate de șeful Frăției.

5. Va executa cu sfințenie ordinele primite de la Comandanții săi; nu există 'm-am supărat și plec', nu-ți convine ceva, execută și *apoi raportează*.

6. Când se mută din localitate, sau de la o școală la alta, va raporta la ultima ședința, arătând motivul pentru care se mută, căutând că în noua localitate, în timpul cel mai scurt să ia contact cu Frăția respectivă în cadrele căreia va activa de acum înainte, cu drepturile câștigate în vechea Frăție de cruce. Despre acest lucru va face iarăși *raport scris* către șeful vechii Frății de cruce, care îi va da și referințe către șeful Frăției în care intră - șef care este obligat să *ceară* aceste referințe.

7. Absolvind școala (sau din anumite motive nemaiputând continua școala) este obligat ca, în termenul cel mai scurt posibil de la despărțire să raporteze iarăși în scris șefului Frăției, cum s-a aranjat, ce gând are, și dacă a luat contact cu Comandantul legionar de acolo (județ, comună sau grupurile studențești).

Dacă nu a putut continua școala din motive bine venite până la vârsta când devine legionar poate fi *atașat* pe lângă Frăția din care a făcut parte supunându-se tuturor restricțiilor Frăției de cruce.

Din drepturile fraților de cruce

1. Dreptul de a lua parte la ședințe.
2. Dreptul de a purta semnul distinctiv ca frate de cruce.
3. Dreptul de a cere sprijinul moral și material de la Frăția de cruce, când este în nenorocire.
4. Dreptul de a raporta - în scris sau verbal - toate nemulțumirile, pe cale ierarhica până la Căpitan.
5. Dreptul de a deveni legionar (cel mai însemnat drept) după absolvirea Frăției de cruce.

Despre absolvenții Frățiilor de cruce

Frații de cruce cari absolvesc școala sunt proclamați și absolvenți ai Frățiilor de cruce, titlu care li se dă la o ședință festivă, la care ia parte șeful de grup și toți foștii șefi ai Frăției.

El are drept să ia parte la toate manifestările Frăției de cruce și mai departe, aducând aportul său moral și pe cât posibil material.

Are drept să devină direct legionar.

Cel mai mare act din viața unui frate de cruce este primirea sa în rândul legionarilor, de aceea ziua ieșirii din Frăția de cruce - zi de absolvire a școlii pregătitoare- este sărbătoarea căreia trebuie să i se dea un fast deosebit.

La această ședință festivă vor putea participa și alte personalități legionare, iar tot timpul sărbătorii (absolvenții F.D.C) se vor bucura de cea mai frățească atenție din partea tuturor participanților.

Pe lângă raportul ierarhic făcut cu această ocazie șeful Frăției de cruce respective va anunța despre această și direct pe șeful Frățiilor.

Capitolul IV

Din atribuțiile cadrelor F.D.C.

Un *prim cuvânt*. Șeful în cadrele F.D.C., este "alesul" din sânul F.D.C, care trebuie să *muncească mai mult*, având misiuni în plus, fiind direct responsabil de executarea ordinelor șefului imediat superior.

Este agentul de legătură și interpretul între Frații și șefii superiori.

"Șeful trebuie să ocupe locul cel mai greu", ne spune Căpitanul; "Șeful trebuie să facă cel dintâi școala suferinței".

Pe cât este de grea însă misiunea șefilor F.D.C., pe atât de frumoasă și de atrăgătoare. Misiunea lor este de a imlădia sufletele cele mai tinere, cele mai fragede, frământându-le, cizelându-le, pentru că apoi să le dea ca atare, apte de a intra în Legiune.

1. Șeful Mănunchiului de preteni.

Imediat după constituirea Frăției de cruce, se desemnează unul dintre cei mai buni frați de cruce care se va ocupa cu recrutarea noilor elemente.

Acesta va fi șeful mănunchiului, care de obicei este și viitorul șef al Frăției de cruce.

Misiunea lui exclusivă, după cum am spus, este de a recruta noi membri dintre colegii pe cari îi pregătește în manunchiu vărsându-i pe măsura ce-și fac stagiul, Frăției de cruce.

El este acela care studiază îndelung pe viitori săi frați de cruce și cu cari, în chip firesc va trebui să lucreze atunci când va deveni șeful Frăției.

El ia parte la toate ședințele Frăției de cruce, iar consfăturile pe care le ține mănunchiul va pune și anumite chestiuni discutate în ședința pentru "acomodarea" viitorilor frați de cruce.

2. Șeful Frăției de cruce.

a. El este sufletul Frăției de cruce; ținuta lui va fi ținuta întregii Frății. În ochii lui va sclipi totdeauna lumina acestei întrebări: "Ce să mai fac pentru ca Frăția mea să fie cea dintâi pe țară"? Răspunsul îl va

găsi imediat: _____

1. *Executând* cu sfințenie ordinele primite de la șefii superiori.
2. *Luând inițiative* în cadrul regulilor de față pe care le va citi cu mare atenție.
3. Va lua asemeni alte inițiative potrivite locului, raportând înainte și după executare, căci "inițiativa este cea mai frumoasă floare pe care o poartă un șef". (Vezi "Cărticica șefului de cuib")

Va fi ajutat în primul rând de șeful mănunchiului, apoi de fiecare frate de cruce, care pentru a-i vedea cât mai folositori, îi va însărcina din timp în timp pe fiecare în parte cu câte ceva, el verificând din rapoartele acestora cât și din alte căi puterea și voința de acțiune a fiecăruia.

b. Într-un registru va deschide o "foaie calificativă" cu mai multe pagini pentru fiecare frate de cruce, în care va trece tot după fiecare ședință și cât mai curând, părerea sa despre fiecare frate de cruce. Cum s-a comportat în ședință; dacă a progresat ori nu; absențele, motivul, dacă a îndeplinit "munca manuală" dacă ajută pe camarazi lui, merge la Biserică, etc, avându-se în vedere că după această foaie se vor face toate aprecierile pentru distincțiuni, nu după o apreciere momentană, căci ochiul se înșeală adeseori. Deci foarte multă băgare de seamă. Șeful trebuie să știe pe cât posibil ce face fiecare frate de cruce.

c. Tot el va designa un frate de cruce cu casieria F.D.C, Frăția având un "registru de casă" în care va însemna cu cea mai mare grijă ultimul leu cheltuit sau încasat.

Pe prima pagină va trece încasările, iar pe pagina următoare cheltuielile - la zi - cu totaluri și raporturi.

Este bine să aibă piese justificative de orice bani cheltuiți, facturi, etc., dar în orice caz în registru, indreptul fiecărei sume se va specifica de unde a fost încasată și data: iar la cheltuieli de asemeni.

Modelul de liniatură al registrului de casă este acesta:

[inser picture from the book] _____

Se va îngriji de plata cotizației lunare către comandamentul F.D.C.

d. A desemna pe un frate de cruce care să se ocupe cu păstrarea micii biblioteci a Frăției.

e. La fiecare ședință va desemna în ordine alfabetică pe fratele de cruce care trebuie să ia parte la ședința unei alte Frății de cruce după ciclul stabilit de șeful grupului, îngrijindu-se și de primirea și găzduirea fratelui de cruce venit de la altă Frăție, venit să ia parte la ședința lor.

Va face la 30 ale fiecărei luni raport scris șefului de grup de modul cum merge Frăția; ce s-a mai întâmplat; raport de executarea ordinelor; numărul exact al frățiilor de cruce (evitându-se darea de nume) etc, având dreptul oricând afară de acestea să scrie direct și șefului Frățiilor la Centru.

g. Se va îngriji, în mod special de pregătirea înlocuitorului său pentru a-i preda comanda când trebuie să plece pentru totdeauna sau să-i țină locul când el lipsește.

Este cea mai mare datorie a șefului de cuib de a-și pregăti înlocuitorul pentru a nu se pierde niciodată legătura între Frăție și șefii superiori.

Multe frății de cruce s-au distrus din lipsa acestei griji; au plecat lăsând Frăția de cruce în voia soartei.

Pe acest element - care de obicei va fi și șeful mănunchiului - îl va prezenta șeful de grup pentru cunoaștere și confirmare.

h. Șeful Frăției de cruce este numit de către șeful de grup pe un an de zile, putând fi oricând înlocuit dacă nu-și face datoria.

i. *Semn distinctiv.* Șeful Frăției de cruce, pe lângă semnul de distincție al anului în care este în Frăție, va avea cusut deasupra acestui semn pe aceeaș pânză, cu aceeaș culoare un unghiu astfel:

[/++\]

3. Șeful de grup.

Este designat de către șeful Frățiilor de cruce. Trebuie să fi fost frate de cruce, de preferință student.

El dă suflet celor 7 Frății de cruce pe care trebuie să le vadă strălucind că 7 stele.

El este organizatorul Frățiilor de cruce, coordonând activitatea acestora.

Supraveghează executarea ordinelor, asistând pe cât posibil la ședințele Frățiilor.

Primește rapoartele lunare și cotizațiile dela Frații cât și alte fonduri pe cari le înaintează cu raport scris comandamentului F.D.C.

Fixează ciclul de legătură între cele 7 Frății.

Când nu se poate deplasa își va fixa curier de la Frații, prin care să țină legătură cu Frățiile și Comandamentul F.D.C. În cazul când pleacă va continua legătura prin scris.

Semn distinctiv. Șeful de grup are ca semn distinctiv concernul celor 9 cruci încadrate de un romb astfel:

[/+++]

[\+++]

Șeful de grup va fixa locul unde se vor face cele două nopți de lagăr sub comanda sa directă.

El are dreptul să întrunească oricând în ședință comună pe toate Frățiile de cruce din grup după posibilități. Acest lucru ar fi bine să-l facă odată la 3 luni, după a sa apreciere.

Va face școala de cadre cu șefii de Frății și șefii de mănunchiuri, întrunindu-i în ședințele speciale.

4. Șeful Frățiilor pe țară.

Lucrează sub ordinul direct al Căpitanului.

Toate ordinele date Frățiilor de cruce de către el vor fi în prealabil raportate Căpitanului, afară de cele cu o importanță mai mică. Cuvântul său, după al Căpitanului, este hotărîtor în organizarea și conduita Frățiilor de cruce.

Când interesul o cere poate trece și peste dispozițiunile de față cu avizul Căpitanului.

Să se ia aminte: După cum un comandant va executa ordinele de la superiorii săi, așa vor executa și elementele din subordine.

CAPITOLUL V

Despre adunările Frățiilor de cruce

Adevărată viață a Frăției de cruce este în timpul reuniunilor. Acolo lucrează, acolo produc, acolo hotărîsc asupra acțiunilor, acolo trăiesc clipele cele mai frumoase din viață. Sunt clipe care nu se mai uită.

În linii generale adunările se fac odată pe săptămână.

1. *Consfăturile.*

Consfăturile se țin în cadrul "Frățiilor de cruce" și a "Mănunchiului de prieteni", la acestea iau parte elementele noi care vor să devină frați de cruce.

Sunt convocate de către inițiatorul organizării mănunchiului și mai târziu când Frăția de cruce ia ființă, de către șeful "Mănunchiului".

Se țin la locul și ora fixată de cel care le convoacă.

Aici domnește atmosfera de cea mai intimă viață școlărească. Discută după o ordine de zi fixată mai înainte. Nu vorbesc toți odată; când unul are de făcut o propunere, se adresează celui ce prezidează, care repetă propunerea și ia hotărîri de comun acord cu ceilalți "prieteni".

Consfătuirea este școala prieteniei; nici-o discordie, unitate de vedere desăvârșită.

Ce se va discuta? Aceste consfătuiri vor fi un fel de cerc de studii școlare și literare.

Aici se vor pregăti lecțiunile pentru școală, împreună, ajutându-se unii pe alții.

Vor discuta posibilitatea de a apropia sufletul profesorului de al lor. În locul antagonismului dintre profesori și școlari să se deștepte armonia perfectă. Pentru aceasta se vor organiza șezători la școală, ei luând parte activă și rugând pe profesori să vină în mijlocul lor să le vorbească.

La fiecare din aceste șezători va vorbi și un "prieteni", tratând o problema pur școlărească sau de cultură generală; iar un altul pregătind critică lucrării colegului său. Aceasta pentru a se deprinde pe de o parte cu studiul *anumitor* probleme și pe de altă parte cu spiritul de observație și critică dreaptă.

Tot la aceste șezători se va citi din folclorul adunat de mănunchiu, din județul lor și se va povești din

datinele și tradițiile românești din părțile lor.

Dar toate acestea vor fi în prealabil susținute în consfătuirea, ce va avea loc imediat înainte de ziua șezătorii. Toate consfăturile se sfârșesc cu hotărâri precise (ce va face fiecare până la consfătuirea viitoare).

În consfătuire și în cadrul principiului de răspândire a încrederii în învierea neamului românesc, se va hotărî că să nu rămână sat din județul lor, în care să nu fi fost unul din ei pentru răspândirea acestei încrederi și pentru a culege cântecele și durerile sătenilor pe care să le spună apoi în manunchiu și să le predea pentru păstrare bibliotecii F.D.C.

Șeful mănunchiului va avea un caiet în care va trece rezumatul consfăturilor.

Tot în acest caiet va deschide o "foaie calificativă" pentru fiecare elev, după ce va fi luat parte la trei consfătuiri consecutive, în care va trece observațiunile sale și după care se va aprecia dacă este sau nu vrednic să între în Frăția de cruce.

În orice caz, cine va lipsi de la trei consfătuiri consecutive, fără motiv, i se va calcula aceasta la termenul de trei luni.

Numărul consfăturilor la care trebuie să ia parte fiecare "prieten" pentru a absolvi școala mănunchiului este de 13 (câte una pe săptămână scotite în termenul de trei luni, înțelegându-se deci că cine nu-și face numărul în termenul de trei luni, depășind acest termen, până își împlinește numărul de 13).

În cadrul mănunchiului, fiecare este obligat să facă o lucrare cât și critica unei alte lucrări; iar frățiorii de cruce vor citi rezumatul unei cărți, rezumat făcut de ei și care se va păstra apoi tot așa în biblioteca Frăției de cruce în care va intra.

2. Despre sedinta F.D.C.

Fiecare Frăție de cruce, ține o ședință pe săptămână, Sâmbătă sau altă zi după cum au timp.

Iată cum va trebui să se țină o ședință:

1. La semnul Frăției, toți descoperiți, se îndreaptă cu fața la răsărit, salută legionar și cu mâna întinsă către cer zic în cor:

Să ne gândim la Dumnezeu;

Să ne gândim la frații noștri legionari;

Să ne gândim la înălțarea țării noastre prin muncă și jertfă:

Nu voi trăda niciodată Legiunea, Căpitanul și pe frații mei de cruce;

Așa să-mi ajute Dumnezeu.

După aceasta, toți se așează în tăcere la locurile lor, ședința fiind deschisă, când nu se mai discută, nu se

mai fumează, ci se ascultă.

2. Șeful Frăției citește rezumatul ședinței anterioare cu hotărârile luate atunci, verificând executarea ordinilor și luând măsuri pentru cei cari nu le-au executat.

3. Unul din frații de cruce desemnat de șeful Frăției pentru acea ședință, va trata o lucrare cu unul din subiectele de la urma acestui îndreptar, sau alt subiect, lucrare de cel mult 1/2 oră, citită sau de preferință spusă și care apoi se va păstra în biblioteca Frăției, pentru a o putea studia și acei ce vor veni pe urmă.

Toate lucrările, înainte de a fi susținute, sunt citite de șeful Frăției de cruce.

El le aprobă sau nu, după cum sunt ori nu în spiritul F.D.C. Aceasta pentru că în ședință nu este permisă discuția în contradictorii și apoi pentru a nu veni în ședință decât cu lucrări folositoare fraților de cruce.

Lucrarea neprimată este distrusă în fața șefului Frăției de către cel ce a făcut-o sau pasagiile neaprobate sunt tăiate imediat.

Celui ce nu i s-a aprobat lucrarea în parte, o va completa; iar celui ce nu i s-a aprobat în întregime i se va da alta, rămânând ca în locul lucrării lui să se citească câteva pasagii dintr-o carte aleasă de șeful Frăției.

Nimeni nu trebuie să se supere când nu i s-a aprobat lucrarea; din contră va lucra cu mai multă râvnă alta, știind că greșeală comisă odată nu o va mai repeta.

Când lipsește fratele de cruce care trebuia să susțină lucrarea, se vor citi deasemeni pasagiile din anumite cărți în această jumătate de oră.

După fiecare lucrare, șeful Frăției va pune concluzii practice luând hotărâri concrete pe care trebuie să le execute frații de cruce săptămâna viitoare, în concordanță cu lucrarea susținută.

El se va gândi bine la acest lucru, de aceea trebuie să citească lucrarea cu cel puțin două zile înainte.

La fiecare ședință trebuie să se ia hotărâri pentru activitatea din afara Frăției de cruce, în special pentru stabilirea excursiilor individuale sau în grupuri la sate, pentru cunoașterea regiunii lor și apropierea de sufletul țăranului necăjit.

De ținut minte. Oricând un frate de cruce va citi o carte, trebuie să se intereseze de viața autorului, de gândurile acestuia, pentru a-și da seama dacă este o carte cu influențe sănătoase sau nu asupra cititorilor.

4. Fratele de cruce care a luat parte la ședința unei alte Frății săptămâna trecută, va spune ce a văzut acolo mai important. Șeful Frăției ia notă, După aceea fratele de cruce care vine în ședință din partea unei alte Frății, va da informații despre Frăția lor. Șeful iarăși ia notă și hotărăște ce poate fi adoptat și de Frăția pe care o conduce.

5. Se designează un frate de cruce care să ajute pe cei slabi la învățătură, luându-se măsuri contra celor care nu vor să se corijeze.

Trebue să se știe că cei repetenți nu mai fac parte, de drept dintr-o Frăție de cruce.

6. Șeful Frăției de cruce desemnează deasemeni un frate de cruce care va trebui să meargă la ședința cautării Frății Sâmbăta viitoare (conform ciclului stabilit de șeful de grup).

7. Printre timp se cântă diferite cântece legionare, urmărindu-se ca execuția să nu lase de dorit; șeful Frăției citește ordinele pe care le-a primit de la comandanți săptămâna trecută, ca și alte informațiuni în legătură cu Legiunea sau Frățiile de cruce.

8. Se iau informațiuni de la toți frații de cruce.

Se prezintă noi misiuni pentru fiecare, inspirând tuturor gândul de a se întreba în fiecare seară: "ce bine am făcut eu astăzi pentru frații mei de cruce sau pentru Legiune și deci pentru țara mea?"

9. Se citește - un sfert de oră - din foile și revistele legionare, cât și din câteva versete din *Noul testament*.

10. Un alt sfert de oră se fac exerciții de salut, prezentare, ținută, marș, etc., și exerciții de gimnastică (mișcări simple fixate mai dinainte de șeful Frăției).

Fiecare își plătește cotizația săptămânală.

11. Ședința se încheie cu cântec, la urmă pronunțându-se:

"Nu voi trăda niciodată Legiunea, Căpitanul și frații mei de cruce".

***

După fiecare ședință, secretarul Frăției face rezumatul celor discutate în ședință într-un caiet special.

La fiecare ședință fratele de cruce va fi stăpânit de cele două mari griji: punctualitatea și inima bună.

"Când promiți ceva gândește-te bine. Dacă tu crezi că nu poți spune-o verde, căci este mai frumos;

...când legionarul va avea poftă de sfadă să se bage între dușmani. Lucrurile mari și bune se fac numai cu inima bună, pentru că unde inima e bună, acolo este Dumnezeu, iare unde inima e rea, acolo s'a băgat Diavolul"

3. *Despre nopțile de lagăr cu grupul.*

De două ori pe an, în noaptea moșilor de vară (ajunul Duminicii de cincizecime) și în prima Sâmbătă după 25 Septembrie, Frățiile de cruce reunite în grup, sub comanda șefului de grup, vor merge să petreacă aceste nopți complete în inima unei păduri din apropiere sau pe marginea unei ape.

Ora plecării și locul îl va fixa șeful de grup.

Va fi un marș de noapte cu exerciții, teme, etc; se vor face focuri, se vor flueră cântece, iar în ședința de noapte ținută acolo se vor împropăta în mintea fiecărui frate, clipele trăite de strămoșii noștri în

vremurile de răsmeriță.

Se cere cea mai perfectă ordine între frații de cruce.

Vor lua masa împreună acolo, iar înainte de masă șeful de grup va primi raportul de la șefii de Frății.

Programul detaliat se va fixa de șeful Frățiilor, sau de șeful de grup după caz.

Dacă este vreme rea, cu atât mai mult vor face acest marș, șeful îngrijindu-se ca fiecare Frăție să-și aibă neapărat cortul.

Fiecare Frăție va merge cu micul drapel.

4. Lagărul Frățiilor de cruce.

În cadrul principiului de infrățire a întregului tineret din această țară în jurul steagului legionar, în fiecare vară între 15 iulie - 15 august, minimum 10 zile, va fi un lagăr comun al tuturor Frățiilor de cruce, într-un punct stabilit de șeful Frățiilor, de comun acord cu comandamentul legionar.

Programul se va stabili la timp.

În vederea aceasta toate Frățiile vor face pregătire din timp.

Fiecare frate de cruce se va îngriji să-și aibă echipamentul complet.

Fiecare frate de cruce își va procura mijloace de transport. Totul se va face prin puterea și voința noastră. Nimic nu este greu atunci când omul vrea. Și câți n-ar da tot aurul de pe lume în schimbul elanului nostru.

CAPITOLUL VI

Despre micul drapel al Frăției de cruce.

Fiecare Frăție de cruce va avea un mic drapel tricolor care va fi astfel:

Pânză de mătase. Mărimea pânzei 40/40cm. Lungimea prajinei 1,10m, deasupra o cruce. Pe pânză va fi scris:

Frăția de cruce ....

Grupul ...

Acest drapel îl poate scoate Frăția de cruce atunci când merge în nopțile de lagăr, restul timpului rămânând în casa unde se țin ședințele.

Pe pânza lui se pun stele; una, două, trei,.... până la 7 stele. Drapelul cu 7 stele este un drapel încărcat cu toată gloria. Stelele le acordă numai Șeful Legiunii după propunerea șefului Frățiilor. O stea pe drapel însemnează o mare luptă la care a luat parte Frăția de cruce, luptă la care Frăția s-a distins s-a purtat cu

vrednicie". (vezi Cărticica).

CAPITOLUL VII

Despre echipamentul F.D.C.

1. *Frăția de cruce.* Fiecare Frăție de cruce va trebui să-și aibă neapărat: un cort pentru 7 oameni, micul drapel, un ceaun pentru 7 inși, pansamente, topor de tăiat lemne, două lopeți pentru săpat, funie de excursie, etc.

2. *Fratele de cruce.* Fiecare frate de cruce trebuie să-și aibă gata oricând echipamentul compus din: cămașă, flanea de lână, basc negru, pantaloni bulanți, ciorapi de lână, bocanci, raniță, bidon pentru apă, cuțit de tăiat pâine, lanternă, farfurie, ceașcă de ceai, furculiță, lingură, o pătură, un pardesiu.

CAPITOLUL VIII

Despre serviciile pendinte de F.D.C.

După cum am văzut în capitolele precedente, pe lângă fiecare Frăție de cruce se află o serie de servicii cu misiuni distincte: așa este serviciul de recrutare a membrilor, serviciul corespondenței și informațiilor, serviciul de caserie și serviciul de bibliotecă, infirmerie și magazie.

Mă voi opri puțin iarăși asupra serviciului ultim.

"Copilul trebuie păzit de nenumăratele boli, în special de cele venerice care secătuiesc toată vloga tineretului". (Vezi Cărticica)

Iată dar marea noastră grijă în organizarea serviciului de apărare sanitară pe lângă fiecare grup, serviciul care va avea și marea grijă a pregătirii tineretului pentru cazuri extraordinare.

De aceea elementele însărcinate cu acest serviciu pe lângă misiunea de procurare fraților de cruce a mijloacelor de utilitate imediată, vor lua contact cu "ofițerul de gaze" din garnizoana locală, procurând materiale de studii în această direcție: reviste, măști de gaze, etc.

Vor face serviciu de "cruce roșie" pe care iarăși trebuie să-l cunoască.

Toate aceste chestiuni se vor discuta în anumite ședințe.

Referitor la anumite boli cea mai bună școală pentru varasta fratelui de cruce este școala abstenenței. Nu se cere decât puțină voință; ori fratele de cruce are, atât de multă voință.

Pe lângă aceste servicii, mai este unul despre care nu am vorbit până acum:

Serviciul de ajutor frățesc.

Când am vorbit despre ședințe, am amintit în parte de acel ajutor intelectual pe care trebuie să-l dea fiecare frate camarazilor ce au nevoie.

Dar mai este o altă problemă; pe când o parte din noi, sătui la masa părinților, îmbrăcați bine, cu bani în buzunar pentru distracții, în camera caldă cu lumina sănătoasă a becului ne facem lecțiile fără nici-o grijă, mulți din colegii noștri în timp ce-și pregătesc *aceleași lecții*, gândul lor sboara de la carte, distras de vântul care pătrunde prin geamurile sparte, sau oftatul mamei care nu are cu ce-și hrăni copiii, frații lui.

Și el se stinge de durere pe fiecare zi ce trece și fizicește și moralicește. Dar tu frate de cruce care stai în aceeași bancă cu el la școală, nu-i citești în ochi durerea? duhul nou ne-a legat frați de cruce pe toți, și acest duh nou ne ordonă: să nu lăsăm pe cei căzuți în durere.

Și pe cât puterile te ajută nu-l lăsa.

Frații de cruce se vor întrece în a se ajuta unii pe alții.

CAPITOLUL IX

Sensul Educației Frăției de cruce.

"Omul nou", tip de erou, pentru creierea căruia s-au născut și Frățiile de cruce, "va trebui să întruchipeze toate virtuțile sufletului omenesc. În acest om nou vor trebui distruse toate defectele și toate pornirile spre rău".

Iată, dar, sensul educației în care trebuie crescuți frații de cruce.

Am relevat de multe ori până aici, că gândul educatorului unei frății de cruce trebuie să fie îndreptat către toate ramurile de educație: fizică, intelectuală și sufletească, fiecare deopotrivă de necesare.

În ședințele de educație ca și în toată viața frății de cruce, în stabilirea lucrărilor susținute de fiecare frate de cruce ca și alte sisteme de educație - inițiativa fiecărui șef - se va depune toată grija pentru această cât mai complectă pregătire;

Repet:

1. Educație spirituală.

Mai întâi, de suflet ne îngrijim. De acolo pornesc toate dorurile și acolo se opresc toate durerile. Sufletul își are însă făgașurile sale de odihnă; în sânul Bisericii lui Christos, a nației tale, a familiei tale, a camarazilor tăi de luptă și în contemplarea minunățiilor Dumnezeirii.

În sufletul fratelui de cruce să încolțească adânc credința în aceste făgașuri renovatoare.

Pe acestea, bolșevicii cu suflet de satană vor să le distrugă. Ei știu că prin apropierea lor, neamurile se vor înălța și prin aceasta, adevărurile vor triumfa.

a. Fratele de cruce și Biserica.

Fratele de cruce trebuie să recunoască, să iubească pe Dumnezeu și să se poarte după învățăturile

creștine.

Trebuie distrusă mentalitatea atâtor "intelectuali" care de la primul contact cu "studiile filosofice" din școala secundară, se depărtează de Biserica lui Christos pe care n-o mai frecventează decât în lipsa altor distracții, Fratele de cruce este un fanatic credincios, ba mai mult un misionar al creștinismului pe care îl propovăduiește oriunde în cercul prietenilor săi.

Fratele de cruce respectă tradiția creștină.

Fratele de cruce crede în sprijinul lui Dumnezeu care se poate capătă:

1. Prin dreapta și moralitatea acțiunii tale.
2. Prin apelul frecvent, prin rugăciune; rugăciune adâncă și simțită.

Postul negru.

În vremurile grele legionare, s-au făcut întotdeauna rugăciuni însoțite de post negru. În ziua când este post negru nu se mănâncă nimic, nu se bea, nici nu se fumează până la ora 4 după amiază, când după facerea rugăciunilor se ia anafură (dacă este) și se servește masa.

În fiecare ședință se va citi cel puțin un verset din Noul Testament. Fratele de cruce trebuie să cunoască bine Evanghelia lui Christos.

La șezătorile care se vor ține la fiecare școală, va fi chemat din când în când un preot pentru a conferența.

Să ne fie pildă tuturor credinciosia profundă a Căpitanului.

b. Fratele de cruce și nația.

Fratele de cruce își iubește nația, căci însuși spiritul de frățietate care îl animă continuu, își are isvorul în iubirea de neam. Și nația românească este doar reuniunea tuturor; părinților, fraților, moșilor, etc, fraților de cruce din întreaga țară. Iubindu-i pe aceștia ei își iubesc nația.

Din oricâte îndepărtări "de veacuri", toți ne înrudit unii cu alții. Deci nația, este *sângele* nostru, sângele strămoșilor noștri. Și după cum numele familiei tale, numele fratelui tău de sânge îl vrei cât mai onorat și îi ei apărarea cu dîrzenie când cineva îndrăznește să-l dezonoreze, aceeași atitudine trebuie să luăm față de oricine ar încerca vreodată să dezonoreze familia noastră cea mare: nația românească.

S-o iubim. Să facem să strălucească în ea toate virtuțile strămoșilor noștri, Să luptăm pentru a impune drepturile pe acest pământ, care de mii și mii de ani este al ei și numai al ei.

Se vor ține lucrări despre virtuțile acestei nații și despre drepturile ei. De asemeni despre dușmanii de totdeauna, cari sapă la temelia nației noastre. Trebuie să-i cunoaștem și pe aceștia pentri a-i știi pecetlui definitiv.

c. Fratele de cruce și familia.

Familia este cea dintâi școală a sufletului. Acolo se învață toate deprinderile rele sau bune. Se plămădesc cele dintâi legături, sentimentele de iubire sau ură.

Orice părinte și-a iubit copiii săi totdeauna protegiindu-i. Sunt părinți care se jertfesc pe fiecare ceas de zi- pentru copiii lor; rup pâinea de la gură lor și o dau copiilor. Este o lege naturală care le ordona această.

În schimb ce așteaptă ei? *Mărturisirea unei singure iubiri* din partea copiilor lor. Aceasta este singura mângâiere a lor.

Cum răspund copiii? Unii cei mai puțini sunt recunoscători. Cea mai mare parte:

1. Dacă părinții sunt mai înstăriți recurg la cele mai josnice metode pentru a le stoarce banii nefiind aproape niciodată mulțumiți, făcând pe veșnicii supărați și provocând tulburări destabile în sânul familiei.

2. Dacă părinții sunt lipsiți de mijloace, mai săraci, mai înapoiați, nu vor să-i mai vadă; îi ocolesc, li-e rușine să meargă cu ei pe stradă. Nu se mai duc nici în vacanță la vatra părintească din cenușa căreia au mâncat și ei cândva turtă cu care au crescut.

Fratele de cruce nu este ca aceștia. Inima lui este plină de iubire față de familia lui. Intrând în casa de unde a plecat, răspândește dragoste necondiționată.

Pentru fiecare efort al părinților se citește în ochii lui, mulțumirea caldă și sinceră.

Chiar părinților care îl ceartă pentru credințele sale și nu-i mai dă nici chiar sprijin material pentru școală - din cauza aceasta- fratele de cruce le răspunde cu *aceeași* caldă iubire, cu convingerea intimă că mai curând sau mai târziu toți acești părinți se vor lumina și ei asupra dreptelor căi, pe care și-au îndreptat fiii lor pașii.

Cine nu este astfel, cine își înșeală părinții, cine îi urăște, ba mai mult îi înjură pleacă din Frăția de cruce.

Șeful Frăției va verifica acest lucru și va raporta la timp pentru a se lua măsurile necesare.

d. Fratele de cruce și camarazii de luptă.

Din generația noastră sunt mulți camarazi pe care destinul i-a îndreptat pe alte căi de activitate decât cea intelectuală; pe drumul muncii grele, manuale, din fabrică, atelier, mînă, sau la coarnele plugului.

Hainele lor sunt pline de unsoare, iar palmele bătătorite de mânerul uneltei grele cu care lucrează.

Trupul le este istovit, iar în ochii lor scânteie același dor de luptă ca și al nostru. Același gând îi poartă pe aceleași drumuri.

Cresc cu aceleași credințe.

Până acum, între ei și cealaltă lume era o prăpastie. Haina lor mirosea greu lumii celeilalte. Erau două clase care se disprețuiau. De acum încolo prăpastia a dispărut. Nici-o deosebire, identitate de gânduri. Același principiu: de muncă și jertfă, ne poartă pe toți fără deosebire. Suntem camarazii aceluiși crez. Haina lui ruptă împrăștie mireasmă de muncă și când treci pe lângă el privește-l cu drag, admiră-l. Ba mai mult, coboară în șantier și vezi cât de măreață este muncă alături de el.

Practic:

1. Fiecare frate de cruce își va face un prieten din rândul camarazilor muncitor cu care să-și împărtășească gândurile. Și multe lucruri va avea de învățat de la el, care trăiește de mic viața cu adevărat. Spune-i și tu lui câte ceva din cunoștințele tale, căci nu are timp să citească mereu ca tine și este dornic de aceste cunoștințe.

2. Odată pe lună fiecare frate de cruce este obligat să între - în ziua când îi convine - într-un șantier alături de prietenul lui și să muncească. Așa vom învăța să stimăm haina de muncitor, numai îmbrăcând-o și muncind cu ea.

Șeful Frăției de cruce va însemna în foaia calificativă a fiecăruia ziua și locul unde a muncit, cu cine s-a împrietenit, etc. Se vor trece în foaie de asemeni observații referitoare la acei care nu s-au dus să muncească nicăieri manual. De cei care nu vor să meargă, se va înainta raport în consecință.

e. Fratele de cruce și natura.

Iubește natura cu toate minunățiile ei, ca și pe Cel care le-a făcut. Iași din fumul orașului un ceas pe săptămână și-ți înalță sufletul contemplând natură. Acolo, în fiecare fir de iarbă sau floare, vei descoperi puterea lui Dumnezeu, pe care îl vei iubi mai mult. Acolo gândul este liniștit, iar atmosfera ședințelor ținute pe câmp, în luncă sua pe vârf de deal, este atmosferă îmbietoare.

Se vor face marșuri și jocuri în mijlocul naturii. Apoi fiecare Frăție de cruce va lua diferite alte inițiative pentru a prilejui acest contact sănătos (de pildă: în mica grădina a Frăției, un ogor, etc., pe care să-l îngrijească),

2. Educația intelectuală.

Fratele de cruce este elev. El urmează la școala unde-și face educația intelectuală. Acolo el trebuie însă mai întâi să se străduiască a se apropia de sufletul profesorilor - cum am arătat în alt capitol - căci numai ceea ce este pornit de la suflet la suflet este cu folos.

Frații de cruce trebuie să se ajute reciproc, după cum am mai arătat. Dar pe lângă școală fratele de cruce este obligat, în interesul crezului să-și facă educația și intelectualicește, afară de școală chiar, în sânul Frăției.

Aici, prin lucrările sau rezumatele făcute asupra cărților citite, își dezvoltă simțul gândirii și al studiului.

Despre *biblioteca Frăției de cruce*. Nu este asociație de intelectuali, ba și de la sate care să se construiască, fără ca în statutele lor de constituire să nu figureze și un articol dedicat "bibliotecii

asociației". Nu este comitet în care să nu figureze și un titlu de bibliotecar. În realitate cam 1% din aceste asociații de "cultură și propagandă culturală", se silesc să aibă un început de bibliotecă.

Frăția de cruce va organiza mica ei bibliotecă făcând-o să aibă viață activă. Întâi se va forma din toate lucrările manuscrise susținute de către frații de cruce.

Această bibliotecă mărită încetul cu încetul - carte cu carte - se păstrează la casa unui frate de cruce, cât mai îngrijită cu inventar și bonuri de împrumut. Nu se împrumută cărți din ea decât fraților de cruce, iar altor persoane numai în schimbul unei garanții echivalente. Cărțile se adună pe cât posibil, alegându-se după bibliografia indicată la sfârșit.

În cazul când din anumite motive - prevăzute sau neprevăzute - bibliotecă se distruge, se vor aduna din nou lucrările din rezervele de la frații de cruce și de la foștii frați de cruce, care vor mai face încă un nou exemplar pentru ei, având grijă să le păstreze pentru noi evenimente.

Frății de cruce, vor apăra acest patrimoniu al lor, luând măsuri de precauție din timp.

3. Educația fizică.

Fratele de cruce este voinic, sănătos.

La unele școli se face educație fizică; la altele nu se face deloc. Și pentru unii și pentru alții Frăția de cruce își are însă programul său de educație fizică. Cum?

- Diferite jocuri cu caracter românesc, oină, dansuri naționale etc, apoi: înot, călărie, patinaj, sky, etc. Fiecare frăție să-și aibă o echipă de sport.

- Muncă manuală, în șantier legionare, apoi în fabrici, câmp, etc.

- Exerciții de gimnastică, un sfert de oră la fiecare ședință.

- Marșurile cu: Frăția, Grupul, etc.

Marșul este folositor din 3 puncte de vedere:

a) Întărește musculatura și pieptul; marșul simțit e pas bărbătesc. De asemeni marșul cu cântec, predispune sufletul îl înalță;

b) Deprinde cu ordinea și disciplina;

c) Face să se cunoască mai bine satele dimprejur, pădurile, munții, țara.

...Dumineca și în zilele de sărbătoare cuiburile trebuie să se obișnuiască a pleca în marș. Noi nu ne cunoaștem țara. Unii nu-și cunosc nici satul vecin. În zilele de sărbătoare, pe ploaie sau pe vreme bună, iarna sau vara să ieșim afară în mijlocul naturii. Pământul românesc să devină un furnicar în care să se întâlnească mii de cuiburi alergând în toate direcțiile. În timpul slujbei să se oprească la Biserica din cale. Să se oprească la camarazii din satele vecine. Marșul este sănătos. Marșul repauzează și reface nervul și

sufletul omenesc, dar mai presus de toate marșul este simbolul acțiunii, al explorării, al cuceririi legionare". (Vezi Cărticica).

În marșuri mai mari, Frăția de cruce își va lua și cortul.

CAPITOLUL X

Cum se prezintă un frate de cruce.

".....Când un legionar se prezintă Șefului legiunii sau unui alt șef superior, se oprește la o distanță de 3 pași în poziție de drepti, salută ducând mâna dreaptă la inimă apoi ridicând-o la cer spunând: sunt fratele de cruce.....din Frăția de cruce....".

Când se prezintă Căpitanului vreun frate de cruce, salută energic și spune tare "Să trăiți Căpitane" iar dacă nu-l cunoaște, spune cine este repetând formula de mai sus. Când pleacă salută la fel. Prezentându-se altui șef sau unui egal, odată cu salutul spune: "Trăiască Legiunea și Căpitanul".

....Are o ținută mândră, ostășească, vorbește scurt, se uită drept în ochi. Ochii lui nu mint. Fața lui e plină de speranță și luminează că un soare. Așa voios și plin de încredere se prezintă legionarul".

CAPITOLUL XI

Câteva din virtuțile pe care trebuie să le însușească și justifice un frate de cruce pentru a-i fi ușor în străbaterea drumului pe care a pornit.

a. *Voință.* Nimic nu este imposibil când omul vrea. Fă-ți educația voinței. Este cea mai aleasă virtute, fiind cheia caracterului. Ai voință, poți să fii : disciplinat, ordonat, punctual, muncitor, calități fără de care nu se poate concepe un frate de cruce.

Voiește să fii punctual în toate acțiunile tale,

Voiește să te abții de la toate ispitele vieții.

Voiește să te îndrepti de toate păcatele în care ai căzut.

Voiește să fii ordonat, îngrijit toată viața ta : acasă, la școală, în Frăție, (în îmbrăcăminte—haina săracă să fie cusută și spălată ; apoi îngrijește-ți corpul ; cărțile tale să fie cele mai îngrijite ; camera, patul tău să fie îngrijit, nu aștepta să vie servitorul căci în viață nu totdeauna vei avea servitor.

Vorbește puțin și numai atunci când trebuie. Când scrii fii clar, scurt și precis.

Voiește să fii disciplinat. Execută ordinele cu conștiința că toate sunt date în urma unei mature chibzuinți a șefului tău. El își asumă răspunderea ordinului dat. Respectă-ți șeful, iubește-l cu sinceritate, crede în el căci nu te poartă decât pe drumuri frumoase. Apoi la rândul tău vei fi și tu șef, dar cum vei pretinde să-ți execute alții ordinele atâta vreme cât n'ai învățat mai întâi să execuți, să știe cum se execută acest ordin.

Voiește ; căci în calea voinței tale nu poate sta nimeni atunci când ești mânat de adevăr.

Șeful Frăției de cruce va face școala cu fiecare frate în toate direcțiunile. Fiecare frate de cruce trebuie să-și dea examenul voinței. Șeful Frăției va pune la încercări: iată de ex. asupra punctualității, va fixa cu unul din ei o întâlnire la ora x și y minute precis ; dacă nu vine la ora precisă, el pleacă, nu-l mai așteaptă, dar îi dă o a doua întâlnire până când va înțelege să voiască a fi punctual. În foaia calificativă se va specifica aceasta.

b. Curajul, bărbăția, hotărârea, onoarea.

Fratele de cruce este neînfricat ; trece prin foc și prin apă când interesul Legiunii o cere. Toate obstacolele vieții le înfruntă cu zâmbet.

Are curajul răspunderii. Este om de onoare, lovind dușmanul în față. El nu poate să fie laș, eroii niciodată n'au fost lași, fratele de cruce vrea să devină un erou.

De ai ceva pe suflet, spune-o răspicat șefului tău.

Fii însă demn, ai măsura cuvântului, fii respectos față de toată lumea. Fratele de cruce este gata să-și dea viața pentru salvarea oricui ar fi în primejdie. „ Dacă va vedea un om în primejdie, datoria de onoare a unui legionar este de a sări spre a-l salva, infruntând primejdia ex. foc, inec, etc.

Fratele de cruce este hotărât. Când primește ordinul, niciodată nu va spune: „să văd, să mai gândesc . . . ”, ci, scurt: „da”, ori „nu”.

c. Puterea sacrificiului.

Învață de mic să faci sacrificii. Gândul tău pentru viața de mâine să fie: "Totul pentru Țară".

Sacrifică cel puțin 1/4 oră pe zi, 1/2 zi pe săptămână, 2 zile pe lună, pentru Frăția de cruce. Sacrifică 1/40 din rația ta zilnică și dă-o Frăției de cruce.

Nu precupeți jertfa, când nația ți-o cere. Fii larg la suflet și dă totul când Căpitanul va crede necesar.

Căpitanul trebuie să ne fie totdeauna exemplul viu al sacrificiului continuu, zi de zi, ceas de ceas.

Când vei cântări sacrificiul, scoate Icoana Căpitanului din buzunar și privește-o. Ea îți va spune cât trebuie să dai. "Numai jertfind cu toții, vom avea o țară frumoasă și bogată, așa ne spune icoana.

Apoi învață-te să faci *școala suferinței*. Pregătește-te să razbați cele trei drumuri: Muntele suferinței, pădurea cu fiare sălbatice și mlaștina deznădejdiei.

"Cine nu a trecut prin acestea, nu se poate numi legionar, deși este înscris în organizație, are insignă și plătește cotizații. Cine a avut abilitatea să le ocolească totdeuna și în trei sau patru ani de viață legionară n-a cunoscut și nici n-a dat exemplul durerei și al bărbăției, poate fi un om "abil", dar nu poate fi un legionar".

Cu cât drumul este mai spinos, mai greu de străbătut, cu mai multe obstacole de orice natură (dușmani, lipsuri, etc) cu atât este mai frumos și mai atrăgător.

CAPITOLUL XII

Din atitudinile fraților de cruce

1. Fratele de cruce și deprinderile urâte.

Nu numai că se leapădă de ele, dar devine un misionar în contra lor.

Se ferește pe el și pe alții, de acea literatură imorală, otrăvitoare de suflete. Se ferește de jocurile de noroc, jocurile de cărți (care nu sunt permise). Nu înjură, nu se îmbată, etc.

Sunt unii slabi din fire, care în fața nenorocirii stau gata să-și curme viața. Greșit. Viața este făcută anume cu toate greutatețile pe care o trăim, Fratele de cruce zâmbește totdeauna când aude de oamenii aceștia slabi.

2. Fratele de cruce și legionarii.

Fratele de cruce datorează cel mai mare respect tuturor legionarilor, știind că mâine va ajunge și el legionar.

Șeful de grup F.D.C. va fi în strânsă legătură cu conducerea legionară din județ, dându-i tot sprijinul în măsura posibilității F.D.C.

Mai ales în situații grele, fratele de cruce va fi un erou, ajutând legionarii care suferă în închisori, spitale, etc. Nu este admis ca legionarii care suferă să ducă lipsuri într-un oraș unde există cel puțin o Frăție de cruce.

3. Fratele de cruce și alte organizații de elevi.

Față de toate organizațiile oficiale impuse de autoritatea școlară, fratele de cruce va da dovadă de cea mai desăvârșită disciplină.

Ei se vor distinge oriunde și oricând. Prin ținuta demnă fratele de cruce impune admirația tuturor.

4. Fratele de cruce și colegii jidani, comunisti, etc.

Fratele de cruce nu poate avea legături de niciun fel cu jidanii. Românii sunt în război cu neamul lor. Tinerii comuniști trebuie convinși că fac jocul dușmanilor noștri.

4. Fratele de cruce în vacanță.

-Va merge la casa părinților care îl așteaptă cu dor și o va umple de bucurie și de voie bună.

- Va îmbrăștia credință în învierea Patriei românești, pretutindeni.

- Va executa toate ordinele primite de la șeful sau.
- Va ajuta voios pe părinți, la muncile și nevoile lor.

CAPITOLUL XIII

Despre mijloacele materiale ale Frăției de cruce.

Frăția de cruce nu este ajutată de nimeni.

Trăiește și-și îndeplinește misiunea prin propriile sale puteri.

Fiecare Frăție și fiecare frate de cruce se va gândi cum să-și mărească posibilitățile de realizare a gândului lor.

Acestea sunt diferite. Iată de pildă câteva:

- Micile cotizații săptămânale ale fiecărui frate.
- Diferite șezători, piese de teatru, reprezentări de filme, etc.
- Tombole (obiecte strânse sau lucrate de frați).
- Vânzări de broșuri.
- Donații, etc. ("colectarea de bani nu este permisă decât printre membrii organizației noastre".)

Fondurile sunt mânuite de:

- Șeful Frăției de cruce, prin casier, cu registrul de casă.
- Șeful Frățiilor de cruce pe țară prin casier, cu registrul de casă.

Când suma strânsă la o Frăție de cruce a depășit 500 lei și nu necesită întrebuițare imediată, se depune la un legionar mai bătrân din localitate.

"Legionarul care-și va însuși bani ce nu-i aparțin, care va mânui în mod necinstit banii Legiunii sau ai oricărui om; acela care nu va putea da socoteală, conform promisiunii de banii încasați din vânzarea broșurilor, gazetelor, insinelor, etc., va fi eliminat pentru totdeauna din Legiune".

În organizația aceasta nu pot să crească decât numai oameni cinstiți.

"O mică hoție nu poate să ne lase indiferenți, pentru că, în definitiv aceasta nu este decât sămânța *marilor hoții*, care dezvoltându-se din cauza toleranței noastre, ar putea răstigni din nou prin jefuire, poporul român și această țară".

CAPITOLUL XIV

Despre pedepsele F.D.C.

Principiu: Orice vină trebuie sancționată.

Sanctiunile variază după caz: Întâia dojenire, a doua dojenire, a treia dojenire de șeful Frăției. Apoi eliminarea de la una, două, trei ședințe.

Pedepsele eliminare și altele mai grele se dau de către un *consiliu de trei*, format imediat din: șeful Frăției de cruce, șeful mănunchiului și corespondent, consiliul convocat de către șeful Frăției.

La judecată se chiamă și vinovatul.

Neînțelegerile dintre frați le judecă tot acest consiliu.

Șeful de grup are drept să elimine până la două săptămâni din Frăție. Șeful Frățiilor de cruce poate pedepsi cu eliminarea vinovaților pentru totdeauna, din Frăția de cruce dacă vina este gravă și mai ales dacă se repetă.

Aceste pedepse trebuie însă confirmate de Căpitan.

Cei nemulțumiți de pedeapsa primită, au dreptul să raporteze pe cale ierarhică până la Căpitan, fiecare șef superior putând anula dacă e cazul, pedeapsa dată de organele de conducere inferioare.

"Mai important este însă modul frumos, demn, înțelegător în care un frate de cruce își primește și execută pedeapsa. Recunoaște greșeala, nici nu se supără nici nu se răzvrătește, o execută și se hotărăște ca prin atitudine demnă, să-și recucerească poziția".

După executarea fiecărei pedepse fratele de cruce se prezintă în ședință și raportează șefului Frăției, declarând în față Frăției că nu va mai greși.

Timpul cât a fost eliminat scade (după aprecierea celui care dă pedeapsa) din timpul necesar să se scurgă pentru acordarea distincțiilor.

Fiecare pedeapsă se trece în foaia calificativă.

CAPITOLUL XV

1. Câteva din subiectele care trebuie tratate în ședințele Frăției

- Despre Căpitan.
- Nicadorii, sensul sacrificiului lor.
- Despre evoluția mișcării legionare.
- De ce sunt frate de cruce?
- Istoricul Frățiilor de cruce.
- De ce sunt naționalist?

- Fratele de cruce și cultul eroilor.
- Fratele de cruce și tradițiile neamului.
- De ce fratele de cruce crede în Dumnezeu?
- Fratele de cruce și școala.
- De ce fratele de cruce iubește familia?
- Naționalismul lui: Eminescu, Creangă, Alexandri, etc.
- Fratele de cruce și cercetașii.
- Fratele de cruce și școlarul roșu.
- Cine a fost Lenin?
- Cine este Benitto Mussolini?
- Despre Balila, organizarea ei.
- Cine este Adolf Hitler?
- Tineretul Național-socialist.
- Despre "Cameloții regelui".
- Educația fizică, ca factor principal în educația fratelui de cruce.
- Foloasele spiritului de disciplină, ordine ,etc.
- Hotarele firești ale României.
- Românii de peste hotare.
- Cântecele legionar.
- Munca legionară.
- Puterea ca mijloc de accelerare a victoriei legionare.
- Cavalerism și lașitate.
- Despre trădare.
- Mijloacele de care uzează judaismul pentru stăpânirea lumii (Francmasonerie, comunism, secte religioase).
- Judaismul, factor principal în răspândirea imoralității, întru subjugarea celorlalte neamuri (prin corupție,

alcoholism, pornografie, falimente, șantaj, etc.)

Acest regulament este valabil pentru 2 ani

BIBLIOGRAFIE NAȚIONALISTĂ

1. Alexandri V. Lipitorile satelor 1922
2. Alexandri V. Discurs în Senat 1879
3. Antipa Gr. Dr. Problemele evol. pop. român 1919
4. Archibald Porcii, vol. I, II, III 1923
5. Archibald Anumita presă 1925
6. Archibald Cimitirul prizonierilor români 1921
7. Ardeleanu C. Domnul Tudor 1935
8. Băgulescu GH Zile de energie 1919
9. Băgulescu Gh. Zile triste 1919
10. Băgulescu Gh. Antiquitas rediviva 1926
11. Bălăcescu N. Istoria românilor sub Mihai Viteazul 1929
12. Bănățeanu A. Învățăturile rabinilor 1915
13. Banea Ion dr. Portul național 1928
14. Banea Ion dr. Cauzele mișc. din Maramureș 1930
15. Banea Ion dr. Invazia jidovilor în România 1930
16. Banea Ion dr. Note din închisoare 1932
17. Bârzan I D. Prob noi născute după război 1924
18. Beleuta Gh. Prima, a 2-a și a 3-a 100 părere asupra pericolului jidovesc 1925
19. Beraud Henri Ce am văzut la Moscova 1930
20. Biberi Ioan dr. Antisemitismul
21. Biberi Ion Dr. Contribuții la definiția naționalismului 1928
22. Blaremburg N Discursuri Chestiunea israelită înaintea cam. de revizuire 1879

23. Blumchem(catuneanu) I Dreptul rasei superioare
24. Bogdan Duică Români și otreii 1913
25. Bogdan Duică Otreii pământeni și subpământeni 1913
26. Brafman Iacop Cartea Kahalului 1874
27. Brăileanu Tr. Politica 1928
28. Brinzeu N. Teologia pastor. (Hedegetica) 1930
29. Buinea Elie Cruciați, tirani, bandiți 2 vol 1931
30. Cantacuzino Al. Românul de mâine 1935
31. Casian Nic. Antisemitismul lui V. Conta.
32. Casian Nic. Antisemitismul lui M. Eminescu
33. Casian Nic. Antisemitismul D-rului Istrate 1928
34. Catuneanu I.C. Cuvinte adevărate 1925
35. Catuneanu I.C. Alexandri în luptă cu jidani
36. Catuneanu I.C. Scrisoarea lui H.S. Chamberlain
37. Catuneanu I.C. În fața primejdiei 1932
38. Codrescu I.C. Cotropirea jidov. în România 1870
39. Coman N. Dr. Martirul Bucovinei 1915
40. Conta Vasile Opere filosofice 1928
41. Conta Vasile Discurs în Cameră 1879
42. Cristescu Ic. Gr. Ale tale dintru ale tale 1931
43. Cuza A.C. prof Naționalitatea în artă, ed. III 1927
44. Cuza A.C. prof Despre populație, ed I 1929
45. Cuza A.C. prof Generația de la 48 și era nouă 1889
46. Cuza A.C. prof Meseriașul român 1893
47. Cuza A.C. prof Monopolul alcoolului 1895

48. Cuza A.C. prof Numerus clausus 1923
49. Cuza A.C. prof Jidani în război 1923
50. Cuza A.C. prof Cauzele mișcărilor studențești 1925
51. Cuza A.C. prof Studii economice și politice 1930
52. Dăniță C. Dr. Evanghelia în fața științei 1922
53. Darvarescu I. Pr. Francmasoneria
54. Dauș Ludov Străbunii 1910
55. Delavrancea B. Patria și patriotismul
56. Dorul Revoluția fascistă
57. Dumbravă B. Haiducul, ed. VI 1919
58. Dumbravă B. Pandurul, ed. V 1928
59. Dumbravă B. Cartea Munților 1924
60. Eminescu M. Scrieri politice și literare 1915
61. Florescu I. Chestiunea evreiască, discurs 1923
62. Florescu M. P. Reforma agrară în pericol
63. Florescu M. P. Soarta pădurilor din România 1925
64. Florescu S. Rolul evreilor în revoluția rusă 1934
65. Ford Henry Jidovul internațional 1927
66. Gavanescul I. La o răspântie a istoriei naționale 1923
67. Gavanescul I. Imperativul moment istoric 1928
68. Georgescu C. Un om și o acțiune
69. Georgescu C. Vremuri de restriște
70. Goga Oct. Mustul care fierbe 1926
71. Goga Oct. Provocatorii, discurs în cameră 1926
72. Gorceacoff N. Evreii și creștinii 1888

73. Hasdeu B.P. Trei ovrei 1865
74. Hasdeu B.P. Talmudul 1866
75. Hasdeu B.P. Industria națională, industria străină, industria evreiască față de principiul concurenței 1866
76. Hasdeu B.P. Istoria toleranței religioase în România 1868
77. Horațiu N. Străinii în presă 1935
78. Iarca Gl. Al. Destinul și istoria evreiască 1922
79. Imbrescu I. Pr. Apostrofa unui teolog 1935
80. Ionescu N. Cazul de la Iași
81. Iorga N. Prof Istoria evreilor din țările române 1913
82. Lambelin R. Protocoalele înțelepților Sionului (Trad. de Ion Moța) 1923
83. Leu B. Grig. Combaterea sectelor 1930
84. Marin V. Dr. Fascismul 1933
85. Mehedinți S. Politica de vorbe și omul politic 1920
86. Mehedinți S. Altă creștere- Școala nouă 1922
87. Mehedinți S. Oamenii de munte 1922
88. Mehedinți S. Coordonate etnografice 1930
89. Mehedinți S. Geografia României ed. VII 1929
90. Moța Ion I. Liga națiunilor (conferință) 1930
91. Murărașu D. Naționalismul lui Eminescu 1932
92. Neofit Înfruntarea jidovilor asupra legii și obiceiurilor lor 1872-1935
93. Neofit Misterele jidovilor 1880
94. Nicolăescu G. Din viețile Sfinților 1931
95. Panu G. Chestiunea evreiască 1902
96. Papini Giovanni (Alex, Marcu) Viața lui Iisus 1928
97. Paulescu N. Dr. Noțiunea de Dumnezeu și suflet în fiziologie 1907

98. Paulescu N. Dr. Instinctele sociale-Patimi și conflicte- Remedii și morale 1910
99. Paulescu N. Dr. Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul, Francmasoneria 1919
100. Paulescu N. Dr. Cele 4 pagini și remediile lor 1921
101. Paulescu N. Dr. Sinagoga și Biserica 3 vol 1923-1925
102. Paulescu N. Dr. Complot jidano-francmasonic împotriva neamului românesc 1924
103. Paulescu N. Dr. Degenerarea rasei jidănești 1924
104. Paulescu N. Dr. Jidanii și alcoolismul 1927
105. Paulescu N. Dr. Desfrîul jidanilor 1928
106. Paulescu N. Dr. Hoția jidanilor
107. Paulescu N. Dr. Trufia jidanilor (neaparuta)
108. Paulescu N. Dr. Tălmăcirea Apocalipsului
109. Popescu ST. Pr. Lecțiuni Duminicale: Francmasoneria 1934
110. Popovici A. C. Naționalism sau democrație 1910
111. Protopopescu J. Pericolul evreiesc; ed. III 1927
112. Raica TH Jidovii cu legea lor
113. Rohing August (Cap. Baleuta) jidanul talmudist 1925
114. ROsetti Tetc. Discurs în Camera 1879
115. Rupert L. Biserica și sinagogă 1869
116. Rusu Abrudean I. Moșii. Calvarului unui popor eroic dar nedreptăți 1928
117. Safratti Marg. Ducele (Mussolini) 1930
118. Sava Ion Pericolul satanei
119. Savel Mîină Judaismul în România, ed. ÎI 1897
120. Savel Mîină Istoria iudaismului 1902
121. Sine Ira Chestiunea evreiască 1926
122. Sofian Dinu Scrisori antisemite 1901

123. Sotel Cornel Lacrimi în sânge 1927
124. Stoltheim F.R. (Julea și Mag.)Jidanii și secretul reușitei lor 1926
125. Susamai ed (Alex Marcu) Mussolini. Omul 1927
126. Susamai ed (Alex Marcu) Fascismul italian. Înfrățituri 1928
127. Teodoru L. Cotropirea Moldovei de către ovrei
128. Timiras Ion Cap. Băgulescu înaintea C de rasb. sub guv. Marghiloman 1921
129. Trifu V. dr. Interpretarea aș. francmason. 1923
130. Ursu I. prof. Petru Rareș 1923
131. Ursu I. prof. Ștefan cel Mare 1925
132. Vasiliu-Cluj Situația demografică a României 1923
133. Zaslotti Corn Francmasoneria 1934
134. Zelea-Codreanu Corneliu Scris studențesți din închisoare 1925
145. Zelea-Codreanu Corneliu Cărticică șefului de cuib 1933
146. Zelea-Codreanu Ion, prof. Din umbra mormântului lui Ștefan cel mare (două cuvinte)
137. Zelea-Codreanu Ion, prof. Pentru neam cu arma cuvânt 1918
138. Zeletin St. Burghezia română 1925
139. Zeletin St Naționalizarea școalei 1927
140. Zeletin St Noul testament. Cele 4 evanghelii
141. Zeletin St Cântece legionare
142. Desjardins E. Les juifs en Moldavie 1867
143. Lahovary J. La question israelite en Roumaine 1902
144. Mota Ion I. La securite juridique dans la Societe des nations 1932
145. Verax La roumanie et les juifs 1903
146. Zelea-Codreanu Corneliu Autour de la question des bourses acordees par l'Etat francais aux etudiants roumains 1926

BIBLIOGRAFIE FRANTUZEASCA

147. Albancelli Copin Le drame maconnique, le pouvoir occulte contre la France 1908
148. Albancelli Copin La conjuration juive contre les peuples, ed. II 1909
149. Bainville J. Napoleon 1931
150. Batault G. Le probleme juif 1921
151. Baussan C. La tour du pin
152. Bauttain Rene Le chretien de nos jours
153. Bazin Rene Magnificat
154. Bazin Rene Une tache d'encre
155. Bazin Rene Pie X (Collection grands coeurs)
156. Berlillon Les caracteres nationaux
157. Biez Jacques de La question juive. La France ne peut pas etre leur terre promise 1886
158. Blumchen I. A nous la France
159. Bourget Paul Le disciple
160. Bourget Paul Le demon de midi
161. Bourget Paul Le sens de la mort
162. Bourget Paul Un drame dans le monde
163. Bourgin Hubert Quand tout le monde est roi 1930
165. Cavalier August Les rouges chretiens
165. Champenois G. La sabotage officiel de l'histoire de France 1930
166. Daudet Leon Au temps de judas
167. Delhaye E. Un reportage dans les loges maconniques
168. Deschamps P. et Janet A. Histoire des societes secretes
169. Dies August Platon
170. Dimier L. La vie de Descartes
171. Draut Jean L'assassinat du P. Thomas et le talmud 1922

172. Drumont Ed. Testament d'un antisemite 1891
173. Drumont Ed. Les protocoles des sages de Sion
174. Drumont Ed. La France juive, 2 vol. 1885
175. Dupanloup Mgr. Le mariage chretien
176. Duplessy E. Cours de religion en forme de petits prones 1932
177. Ferdinand-L. S. La force d'israel 1923
178. Gasquet Marie S-te Jeanne D'arc
179. Gaultier Paul Lalecon des moeurs contempt. 1930
180. Gautherot G. L'Agonie de Marie-Antoinette
181. Gautherot Le communisme a l'ecole
182. Gaxotte Pierre La revolution francaise 1928
183. Gaxotte Pierre Histoire de France
184. Gheon Henri Le Sain Cure d'Ars
185. Giraud Victor Saint Vincent de Paul
186. Giraud Victor Sainte Jeanne de Chantal
187. Giraud Victor Bossuet
188. Gohier Urbain Le terreur juive
189. Gohier Urbain La sociale
190. Gohier Urbain Leur republique
191. Gohier Urbain Paroles d'un francais
192. Gohier Urbain Pour etres sages
193. Gohier Urbain La race a parle
194. Gohier Urbain Le peupl du XX siecle (Etats units)
195. Gohier Urbain L'Armee contre la nation
196. Gohier Urbain L'Antimilitarisme et le paix

197. Gohier Urbain Le revolution vient-elle?
198. Gorgolini Pietro Le fascisme 1923
199. Gorgolini Pietro La revolution fasciste 1924
200. Gosselin ROland Aristotel
201. Goyau Georges Le Cardinal Mercier
202. Goyau Georges Ozanam
203. Goyau Georges Saint Bernarnd
204. Gratry P. Les sources
205. Groos Rene Enqueter sur le probleme juif 1920
206. Henri Robert Louis 16 (Les grands coeurs) 1929
207. Henri Robert Malesherbes
208. Huysmans I. La-bas
209. Huysmans I. L'Oblat
210. Huysmans I. Foulle de Lonrde
211. Jouin Mgr. E. Le peril judeo-maconnique 5 vol. 1919-1927
212. Jullien Mgr. Saint Francois de Sales
213. Lacordaire P. COnferences familiares a jeunes gens
214. Lacordaire P. Lettres a une jeuyne homme sur la vie chretienne
215. Lambelin Roger Les victoires d'Israel 1928
216. Lambelin Roger Le regne d'Israel ches les Anglo-Saxons 1920
217. Lavedan H. Monsieur Vincent
218. Libre Parole Manuel anti-maconnique 1932
219. Malaparte C. Technique du coup d'etat
220. Malysnky Emm. L'erreur du predestine 2 vol. 1926
221. Malysnky Emm. Le reveil du mandit, 2 vo.

222. Malysnky Emm. Le triomphe du reprouve 2 vol.
223. Malysnky Emm. L'Empreinte d'Israel 2 vol.
224. Malysnky Emm. Elements de l'histoire con.
225. Malysnky Emm. La grande conspiration mondiale 1928
226. Malysnky Emm. John Bull et L'Oncle Sam
227. Malysnky Emm. Le colosse aux pieds d'argile
- 228., Malysnky Emm. Le triangle et la croix
229. Malysnky Emm. Le veille des armes 1929
230. Malysnky Emm. grande guerre sociale
231. Malysnky Emm. democratie victorieuse
232. Malysnky Emm. bouleversement de L'Europe 1930
233. Malysnky Emm. Pour sauver l'Europe 1929
234. Malysnky Emm. Peuples voulez-vous manger ou etres manges?
235. Malysnky Emm. Le peuple roi
236. Malysnky Emm. Le gauche et la droite
237. Malysnky Emm. Le systeme economique de l'avenir
238. Malysnky Emm. Capital et propriete
239. Malysnky Emm. Dans la galleries des glaces
240. Marion H Lecons de morale
241. Marques-Riv. J. La trahison spirituelle de la F.M. 1931
242. Marques-Riv. J. L'Organisation secrete de la Franc-maconerie 1935
243. Maxence Jean Positions
244. Meax Antoine Augustine Cochin et la genese de la revolution 1928
245. Michel G. La dictature de la F.M. sur la France 1924
246. Montalembert Letters e un jeune homme

247. Mousseaux Gougenot de Le juif, le judaisme et la judaisatiou des peuples 1886
248. Netchwolodoff L'Emperor Nicol. s II
249. General A. et les juifs, 3 vol. 1924
250. Nohain Franc Saint Lois
251. Ozanam Lettres
252. Pasmanik Dr. D. Qu'est-ce que la judaisme? 1930
253. Pasteau Dr. Oct. Preparations pour le mariage
254. Petrowski La Russie sous les juifs
255. Planhol Rene de Le monde a l'envers
256. Pancins Leon de Les forces secretes de la revolution 1928
257. Pancins Leon de La F.M. Puissance oculte 1928
258. Pancins Leon de Reiuse par la presse 1931
259. Pancins Leon de Les juifs Maitres du monde 1932
260. Prache L. La petition contre la Franc-Maconnerie 1905
261. Rosen Paul L'Ennemie sociale 1890
262. Russo Dom. Mussolini et le fascisme 1923
263. Salluste Les origines secretes du bolchevisme 1930
264. Santo de C. J. La question juive
265. Santo de C. J. Les mefaits de la Francmacnnerie
266. Santo de C. J. L'Ecoie sans Dieu
267. Santo de C. J. La Franc-Macconerie demasque
268. Santo de C. J. La chaine infernale
269. Santo de C. J. Le talmud 1932
270. Santo de C. J. Le mefaits d'Israel a travers les peuples et les siecles 1932
271. Santo de C. J. Mine d'or, de bon sens, de patriotisme et de foi

272. Santo de C. J. Mille et une miettes precieuses
273. Santo de C. J. La calen de la revolut., le calen repub. et le catechisme repub.
274. Santo de C. J. Dix fleaux de l'heure presente
275. Santo de C. J. Le probleme de la souffrance
276. Santo de C. J. Bas les masques!
277. Santo de C. J. La merveilleuse epopée congreganiste
278. Sertill;anges Saint THomes d'Aquin
279. Surbled Dr. G La vie du jeune homme
280. Tjaraid J. et J. Quand israel et roi 1927
281. Tjaraid J. et J. L'Ombre de la croix
282. Tjaraid J. et J. Un royaume de Dieu
283. Tjaraid J. et J. L'An prochain a Jerusalem
284. Tjaraid J. et J. Petite histoire des juifs
285. Toussenel Les juifs rois de l'epoque
286. U.P.E. La loi fasciste contre le francmaconnerie 1926
287. U.P.E. L'Italie d'hier et L'Italie d'aujourd'hui 1927
288. U.P.E. La reforme des administration de l'Etat
289. U.P.E. L'Autorite des prefets de l'etat fasciste
290. Veritas Wall Street 1932
291. Verut Dr. E. Voila vos bergers...Jesus devant la science 1930
292. Weygand Gl. Turenne
293. X X X Le front unique contra la tyrannie de l'or juif
294. X X X Franc Maconnertie au parlement
295. X X X L'Elue du dragon 1929
296. X X X Les bolcheviks preparent la guerre 1928

297. Yver Colette Saint Pierre

298. Zeller Renee Lacordaire

299. Zeller Renee Sainte Catherine

ITALIENE

300. Bonjomi Ivh. Dal socialismo al fascismo 1924

301. Mussolini Ben. Il fascismo nell'Italia

302. Rocco Alfredo La trasformazione dello stato 1927

303. Turati Augusto Una rivoluzione e un capo

304. U.P.E. La politica finanziaria del governo fascista

GERMANE

305. Fi*del I. Der Jude als Frei-maurerei

306.

307. Kloth Emil Sozial Demokratie und Judentum

308. Kohn A. Die Juden und die Freimaurerei

309. Ludendorff Vernichtung (G-ral Erich - seful statului major german) der Freimaurerei durch Enthüllung ihrer Geheimnisse (desfiintarea F.M prin destainuirea secretelor ei) 1927

310. Ludendorff Vernichtung Memorien

311. Mazzini Gius. Freimaurerei und weltrevolution

312. Sombart Wer. Die Juden

313. Van Winghene Voll-Zionismus?

314. - Sigilla Veri (Enciclopedie anti-judeo-masonica) 6 vol. 1927

ENGLEZE SI AMERICANE

315. Belloc Hillaire The Jew

316. Dearborn Publ. Jewish influences in american life

317. Ford Henry The international jew, 4 vol. 1920

318. Marsden V.E Jews in Russia

319. Rivers G. Pitt the world significance of the russian revolution

320. Spencer H.S Democracy or shylocracy

321. V. England under the heel jew

322. Webster Dhe world revolution 1932

323. Webster Secret societies and subversive movements 1924

Periodice (vechi)

324. Pamantul Stramosesc

325. Buletin anti-judeo-masonic

326. libertatea

327. Aza (M. Polihroniade)

328. Cuvantul studentesc (de acum)

329. Glasul stramosesc (Dr. I. Banea)

Periodice Franceze

330. Reuve iternationale des soc. secretes Paris

331. La nouvelle lanterne (R. de Planhol) Paris

332. Revue de lectures (L. Bethleem) Paris

333. Action francaise (Leon Daudet) Paris

334. Bloc anti-revolutionnaire (F. Lacointa) Toulouse

335. Le Centurion (Paul Bonny) Geneve

Italiene

336. Antieuropa e Ottombre (Asvero Gravelli) Roma

337. Romana (Agentia Urbs) Roma

Germane

338. Der Angriff (Dr. Goebbels) Berlin

339. Illustrierter Beobachter Munchen

340. Hammer Leipzic

Engleze si Americane

341. The Hidden Hand, London

342. The Dearborn Independent, U.S.A

343 Le miroir et le goglu, Canada

Întrucât această broșură a fost tipărită de împrejurările de față- deci fără posibilitatea vreunei corecturi- s-au strecurat o sumedenie de greșeli de ortografie și frază'

1935